

Hermann Hesse overleden

**NOBELPRIJSWINNAAR
IN 1946**

**BELANGRIJK
DUITS SCHRIJVER**

Frankfort, 9 aug. (A.P.). — De bekende Duitsschrijvende letterkundige Hermann Hesse, die in 1946 de Nobelprijs voor letterkunde behaalde, is in zijn woning te Montagnola, Zwitserland, aan een hersenbloeding overleden.

Sinds 1923 bezat hij de Zwitserse nationaliteit. Hij leidde een afgezonderd leven in zijn huis boven het meer van Lugano.

Hermann Hesse werd op 2 juli 1877 te Calw, in Württemberg,

Hermann Hesse

geboren en had dus de leeftijd van 85 jaar bereikt. Als zoon van een predikant werd hij voorbestemd tot een kerkelijk-protestantse loopbaan. Op 22-jarige leeftijd kwam Hesse echter in Bazel terecht en vond er werk in een boekhandel. De latere Nobelprijswinnaar besloot in Zwitserland te blijven en ging langzamerhand over naar een godsdienstig geloof, dat dicht bij het boeddhisme lag. Zoals Romain Rolland en Stefan Zweig hield hij zich tijdens de eerste wereldoorlog boven het gewoel, maar richtte te Genève een bibliotheek voor krijgsgevangenen in. Tijdens de tweede wereldoorlog zou Hermann Hesse nochtans in talrijke geschriften partij kiezen tegen Hitler.

Herman Hesse zette zijn letterkundige loopbaan in met gedichten en verhalen in de romantische sfeer. Trouwens, heel zijn werk dat talrijke romans omvat, mag laat-romantisch genoemd worden, enigszins in de stijl van Arthur van Schendel maar met grote wijsgerige diepgang. In al zijn boeken houdt Hesse zich bezig met de grote levensvraagstukken: Wie zijn wij? Waarheen gaan wij? Waarom leven wij? Steeds poogt hij die vragen te beantwoorden in spiritualistische zin. De mens is een dubbelwezen van goed en kwaad en het komt er op aan dat hij vooral zijn geestelijke gaven ontwikkelt om steeds zuiverder «ziel» te worden.

Tot de voornaamste werken van Hermann Hesse worden gerekend: «Peter Caremzind» (1904), zijn eerste groot succes als romanschrijver; «Demian, Verhaal van een Jeugd» (1919); «Siddharta» (1922); «De Steppenwolf» (1927) en vooral «Het glazen Paarlen-spel» (1943), dat algemeen beschouwd wordt als zijn meesterwerk. Al deze romans werden in het Nederlands vertaald.

Hermann Hesse overleden

NOBELPRIJSWINNAAR IN 1946

BELANGRIJK DUIJS SCHRIJVER

Frankfort. 9 aug. (A.P.). - De bekende Duitsschrijvende letterkundige Hermann Hesse, die in 1946 de Nobelprijs voor letterkunde behaalde. is in zijn woning te Montagnola, Zwitserland aan een hersenbloeding overleden.

Sinds 1923 bezat hij de Zwitserse nationaliteit. Hij leidde een afgezonderd leven in zijn huis boven het meer van Lugano.

Hermann Hesse werd op 2 juli 1877 te Calw, in Württemberg geboren en had dus de leeftijd van 85 jaar bereikt.

Als zoon van een predikant werd hij voorbestemd tot een kerkelijk-protestantse loopbaan.

Op 22-jarige leeftijd kwam Hesse echter in Bazel terecht en vond er werk in een boekhandel.

De latere Nobelprijswinnaar besloot in Zwitserland te blijven en ging langzamerhand over naar een godsdienstig geloof dat dicht bij het boeddhisme lag.

Zoals Romain Rolland en Stefan Zweig hield hij zich tijdens de eerste wereldoorlog boven het gewoel. maar richtte te Genève een bibliotheek voor krijgsgevangenen in.

Tijdens de tweede wereldoorlog zou Hermann Hesse nochtans in talrijke geschriften partij kiezen tegen Hitler.

Herman Hesse zette zijn letterkundige loopbaan in met gedichten en verhalen in de romantische sfeer. Trouwens, heel zijn werk dat talrijke romans omvat, mag laat-romantisch genoemd worden, enigszins in de stijl van Arthur van Schendel maar met grote wijsgerige diepgang. In al zijn boeken houdt Hesse zich bezig met de grote levensvraagstukken: Wie zijn wij? Waarheen gaan wij? Waarom leven wij?

Steeds poogt hij die vragen te beantwoorden in spiritualistische zin. De mens is een dubbel wezen van goed en kwaad en het komt er op aan dat hij vooral zijn geestelijke gaven ontwikkelt om steeds zuiverder «ziel» te worden.

Tot de voornaamste werken van Hermann Hesse worden gerekend: «Peter Caremzind» (1904), zijn eerste groot succes als romanschrijver: «Demian. Verhaal van een Jeugd» (1919); «Siddharta» (1922); «De steppenwolf» (1927) en vooral «Het glazen Paarlenspel» (1943), dat algemeen beschouwd wordt als zijn meesterwerk. Al deze romans werden in het Nederlands vertaald.